

Rom 16, 12

12: Hils Tryfena og Tryfosa, som har arbeidet i Herren! Hils den kjære Persis, hun som har arbeidet så mye i Herren!

Disse tre var kvinner, og ble alle hilset som de som "arbeidet i Herren". Å "arbeide i Herren" betyr å arbeide i evangeliet, eller for sjelers åndelige vel, og blir gjerne brukt om sjelesørgere. Og her ser vi Paulus to ganger i dette verset taler om kvinner som har "arbeidet i Herren". Ja, om Persis sier han at hun "har arbeidet så mye i Herren". Derfor satte han henne også spesielt høyt, så han kaller henne "den kjære". Og dermed er det ikke uten videre sagt at hun var diakonisse eller lærer for barn. Nei, når Paulus på denne måten spesielt fremhever hvor mye hun har arbeidet for Herren, er det mer sannsynlig at hun har gjort dette på eget initiativ, fritt og uten noen pålagt tjeneste. Bare ut fra en indre trang, - bare drevet av Kristi kjærlighet. En slik tjeneste i Herren har da foregått enten i samtale med det enkelte menneske hun tilfeldig traff på. Kanskje gjennom besøk hos syke eller fanger. Eller i flittig forbønn osv.

Og slik tjeneste, som er prestenes og profetenes oppgave i kraft av sitt embete, har altså blitt utført av disse kvinnene, utelukkende av frivillig kjærlighet. Ikke "i menighetene", der Ordet ble forkynt (1Kor 14: 34-35). Men mer som private sammenkomster. Og her holder apostelen fram og roser disse kvinnenes tjeneste. La oss lære av dette at kvinnene ikke er nektet noen slik kjærlighetstjeneste, når de ikke bryter forstyrrende inn der menn forkynner. Tvert imot blir her en slik tjeneste rost. Og blir også stadfestet gjennom Kristi eget eksempel da det nettopp var en kvinne han gav oppgaven å være det første mennesket som skulle få vitne om hans oppstandelse. Og når Paulus spesielt fremhever Persis "som har arbeidet så mye i Herren", bør det lære hver enkelt av oss å strekke oss etter å vokse i en slik kjærlighetens tjeneste. Men først bør vi nok legge oss på hjertet det apostelen sier om et annet kjærlighetsverk: "For hvis det først er et villig sinn, blir det verdsatt etter det en har, og ikke etter den en ikke har" (2Kor 8: 12). Vi må huske at gavene er forskjellige, og at vi "etter det målet Kristi gave gis etter" (Ef 4: 7) kommer til å bære ulik frukt (Mat 13: 8). Men la oss i alle fall alle strekke oss etter å vokse i alt godt, så vi kan bære "mer frukt" (Joh 15: 2)!